

Ajnors fiskehus

Det var Martin Olsen, Ajnors far, der begyndte at sælge fisk fra et par planker. Siden fra et træskur, og Ajnor fortsatte. Men han fik på et tidspunkt problemer med de veterinære myndigheder, og det stod på i årevis. Ikke af ond vilje fra nogle af parterne, men for Ajnor var det bare så uoverskueligt. Men de mange bøder, og udsigten til måske at skulle lukke, var en endnu større trussel.

"Jeg bliver snart en fattig mand" sagde han, "men jeg kan bare ikke forstå, hvorfor de tror fiskene smager bedre, bare fordi de er dyppet i et skyllekar, i stedet for i en spand vand. Men nu skal jeg nok gå i gang. "

Det gamle skur stod ved vejen på kroens del af havnen, men slæbestedet som ikke blev brugt mere kunne Ajnor uden udgift overtage.

Til opfyldning fik han jord fra udgravningen i forbindelse med den nye bro, og skulle så selv bekoste bolværket.

den nye fiskeforretning blev taget i brug i 1964, og Ajnor skinnede om kap med solen, da han fremviste vidunderet med håndvask og fliser på alle vægge.

Det gamle skur fik en plads ved skrænten, inde mellem træerne, og der stod det i mange år, og kiggede ud over sin havn, der nok havde ændret sig, men beholder sin helt egen personlighed.

Fiskekonerne

I 1998 etablerede "Fiskekonerne" sig i, og ved bygningen på rastepladsen ved Kysing strand. De havde i 2 år forpagtet fiskehuset i Norsminde, men havde lyst til noget andet.

Ajnor døde i sommeren 1967, kun 62 år gammel, men han var i grunden uden alder, og havde så mange oplevelser bag sig, at han ud fra dem kunne være 92. Da han blev indlagt på sygehuset, sendte man bud efter hans svigersøn Knud, for som de sagde, "det her er jo ikke nogen bank". Ajnor havde naturligvis medbragt sin berømte tegnebog. Den var slidt og den var stor, for Ajnor løb ikke sin bank på dørene hver dag, ikke engang hver måned.

Preben Jensen - Evas mand - købte Fiskehuset, men solgte det allerede i 1969 videre til Tage Strandbo.

Hvad Tage selv betegnede som en brændevinshandel. Venner fortæller, at dengang låste vi aldrig dørene, og en sen aften, vi lå og sov, så stod der pludselig en flok berusede personer inde i soveværelset. Tage og Preben, og "Murermekanikeren" var vist også med. Så måtte jeg jo op, for jeg skulle være med til handelen. Den foregik ved det grønne bord i skænkestuen på kroen.

Tage havde en stor installatørforretning i Århus, så han måtte ansætte en bestyrer. Det første halve år var Søren Anker, Tages lillebror, fiskehandler, og i februar 1970 tog Keld Rasmussen over. Han var jo i forvejen fisker, og havde derfor masser af fagkundskab i bagagen.

Der blev ikke skrevet nogen form for kontrakt i anledning. Et ord er et ord og en mand er en mand. Men det havde nok alligevel været en god ide med et stykke papir, for 6. august mødtes Keld og Tage tilfældigt ved bordet i skænkestuen, og Tage lod et ord falde om, at han vel snart skulle have nogle skillinger i forpagtningsafgift. Det kom helt bag på Keld, der mente at han kun havde lånt fiskehuset, og ikke skyldte

Tage en krone. Det udviklede sig til en hed diskussion, der endte med, at Keld i vrede gik ned og tømte hyttefæde og fiskehus for varer, og afleverede nøglen. Kort proces!

Preben Jensen passede huset en måned, og derefter var det lukket indtil april 1971, hvor "Grækeren" - Mogens, forpagtede det. To år efter kom Ivan på banen, og året efter "Spætten" - Leo.

I 1975 forpagtede bagermester Eigil Wilhelmsen, "Wixorbageren" det. Han var alligevel altid på havnen. Havde fast sæde i "Palmehaven", og var en dygtig handelsmand, der havde sit store bageri i Malling. Men det gik så godt at det kedede ham lidt. Han var først og fremmest igangsætter. Der var streng disciplin i Fiskehuset. Palmehave holdet måtte ikke sidde i baglokalet og drikke bajere i huset. Det var Wilhelm der opfandt de legendariske fiskefrikadeller.

I 1983 afhændede Tage sin virksomhed og overtog selv fiskehuset. Nu var han for alvor kommet hjem, og skabte et helt specielt univers omkring sig. I alle årene, både under Vilhelmsen og Tage, holdt Verner weekend og sommerferie ved at arbejde i Fiskehuset. Under Tage sammen med Eva.

I 1997 blev forretningen solgt til Ib og Alice Klinge Christensen.

Torben hjalp ved handelen og fortæller, at lidkøbet naturligvis blev holdt i skænkestuen, og ikke var specielt kedeligt. Tage havde da for længst vundet hævd på pladsen for bordenden. Satte en fremmed sig på pladsen, blev der set skævt til synderen, og var det en Norsmindebo, der formastede sig, kostede det en omgang.

Ib drev forretningen i 2 år, inden han forpagtede den ud til "Fiskekonerne". Ann-Marie Fallenius-Braun var ikke en dame der går 12 af på dusinet. Sammen med sin veninde, kunstneren Bodil Andersen drev hun fiskehuset i to sæsoner, og skabte derefter sit helt eget sted ved stranden i Kysning.

I 2000 dukkede Ib Farsøe på som forpagter, og en ny tid begyndte i Norsminde Fiskehus. Vel er det stadig stedet hvor man henter havfriske fisk hjem til eget køkken, men de få udendørs siddepladser på havnen blev mangedoblet., og de fleste overdækket på en sådan måde, at man kan sidde i ly for regn og vind, og nyde hav og himmel, sammen med de mange nye fiskeretter Ib og hans hurtigt voksende personale tryller frem.